

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Tredje behandling af lovforslag nr. L 234: Forslag til lov om forbud mod besøgende i bestemte lokaler.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 27/4 2001. Første behandling 10/5 2001. Betænkning 22/5 2001. Anden behandling 30/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 94 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, Mogens Andreasen (UP) og Thor-kild B. Fransgaard (UP)) mod 11 (SF og EL); 2 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Tredje behandling af lovforslag nr. L 2: Forslag til børnelov.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 4/10 2000. Første behandling 12/10 2000. Betænkning 22/5 2001. Anden behandling 30/5 2001. Tillægsbetænkning 30/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Når jeg i første omgang tager ordet, er det egentlig for at udtrykke en glæde over den situation, vi er i her i dag, hvor jeg i hvert fald har en klar forventning om, at vi inden længe her ved tredjebehandlingen får vedtaget L 2 og L 3.

Jeg har aldrig lagt skjul på, at vi fra Socialdemokratiets side synes, at det er vanvittig svært

lovgivning at have med at gøre. Det er vanvittig svært, når vi skal ind og lovgive om det, voksne mennesker ikke selv kan finde ud af. Det er vanvittig svært, når vi skal prøve at tilgodese børnene – hvilket er vores fornemste opgave i forhold til det her – hvor forældrene ikke udviser den ansvarlighed, som de bør gøre.

Så meget mere er jeg utrolig glad for, at de grundlæggende principper forbindelse med de her to lovforslag, der nu bliver vedtaget, også bliver fastslået. Det er – bare for at tage nogle af dem op – at gifte og ugifte forældre nu bliver ligestillet ved fastslåelse af faderskab. Det er, at ethvert barn så vidt muligt skal have en far og en mor, og at behandling af faderskabsager skal være mere smidig og borgervenlig.

Jeg er også godt tilfreds med, at vi i forbindelse med, at et barn bliver født, går ind og i højere grad forsøger at motivere moderen til at oplyse, hvem faderen er. Vi er til gengæld også meget enige i, at det ikke er skærpede sanktioner, der er behov for, men det er heller ikke det, der er tilfældet her.

Jeg tror også, at vi vil se, når det her bliver vedtaget, at det er en fordel, at man går ind og lægger op til, at der ikke skal tages stilling til forældremyndigheden ved et parforholds op-hør. Det er netop en situation, hvor følelserne typisk er i oprør, og så meget mere er det godt at kunne udskyde en sådan beslutning.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at min glæde ikke er mindre i forhold til, at det faktisk har kunnet lade sig gøre at få et bredt fundament for de her lovforslag. Det vil sige, at et bredt flertal af partier herinde fortsætter den linje, som vi tidligere har haft med, at vi ønsker at stå bag det her. Det giver et godt grundlag for nogle meget svære afgørelser.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at der er brugt meget tid. Det er jo en genfremsættelse fra forrige samling, og allerede den 4. oktober blev lovforslagene fremsat af justitsministeren. Den 12. oktober havde vi førstebehandling, og først her den 22. maj skrev vi betænkning, og så havde vi endda 8 dage, før vi havde andenbehandling. Så jeg vil nok sige, at vi har brugt meget tid. Det har også været nødvendigt, for vi har en forpligtelse til netop på det her område at gå godt ind i de enkelte problemstillinger. Det bør vi også, fordi det er svært.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at jeg måske blev lidt forundret netop på baggrund af den proces, vi har været igennem, at høre de bemærkninger, der faldt her fra talerstolen ved an-

denbehandlingen, fra hr. Peter Skaarup og fra Dansk Folkeparti.

Min forundring gik på, at der blev lagt an til, måske ikke sagt direkte, men klart mellem linjerne, at det her lignede lovsjuskeri. Jeg vil nok sige, at man med et forløb med denne her tidsramme, som vi har haft, ikke ligefrem kan komme og tale om lovsjuskeri.

Vi accepterede selvfølgelig, at lovforslaget gik tilbage til udvalget. Der var også kommet nogle henvendelser. Dem fik vi svar på, og ikke mindst de svar relaterede sig til de ændringsforslag, som vi netop stemte igennem ved anden behandling. Det var ændringsforslag, som vi meget grundigt havde diskuteret, fordi det var et af de meget svære spørgsmål.

Jeg bemærkede, at hr. Peter Skaarup i forbindelse med andenbehandlingen og ændringsforslagene totalt havde misforstået, hvad de gik ud på.

Så havde vi et udvalgs møde, hvor vi gennemgik svarene, men så meget større er min forundring, når jeg så i forbindelse med betækningsafgivelsen ser det, der ligger fra Dansk Folkeparti, fra hr. Peter Skaarup, til betækningsbidraget. Jeg tror, der er et parti, underforstået Dansk Folkeparti, som i den her sag har lavet, hvad jeg vil kalde for lovsjuskeri.

Jeg kan ikke lade være med andet end citere fra betækningsbidraget fra hr. Peter Skaarup:

»Man kan forestille sig det eksempel, hvor en kvinde bliver gravid med sin ægtefælle og efterfølgende forlader ham til fordel for en ny mand, med hvilken hun hurtigt gifter sig og i det nye ægteskab føder barnet. I en sådan situation bliver den nye ægtemand automatisk med den nye lov tilkendt faderskabet, hvilket kan virke urimeligt over for den første ægtemand, som har gjort alt for at opføre sig anstændigt og ansvarligt.«

Jeg er nødt til at sige til hr. Peter Skaarup, at det arbejde, man har gjort i Dansk Folkeparti, godt kunne have været bedre. Det er lige nøjagtig det, ændringsforslagene gik på i forbindelse med andenbehandlingen. Det er lige nøjagtig det, svarene gik på, da vi havde vores ekstraordinære udvalgs møde her i forgårs. Og det til trods er hr. Peter Skaarup tilsyneladende ikke blevet klogere.

Jeg vil sige det på den måde, at jeg er glad for det brede grundlag, vi har fået for det her. Jeg er glad for, og vi er glade for i Socialdemokratiet, at

vi inden længe ser det her stemt igennem, men jeg håber, at man fra Dansk Folkeparti på en lidt mere seriøs måde vil gå ind i det.

Lige nøjagtig det spørgsmål handler nemlig om, at vi er gået ind og har tilgodeset det stabile forhold, og det betyder netop, at den mand, som bliver nævnt i hr. Peter Skaarups eksempel, rent faktisk får retten til at få prøvet faderskabet.

Så jeg vil sige: Lidt mere saglighed vil klæde Dansk Folkeparti, og lidt mere interesse for sagen havde været godt. Det her har i hvert fald skabt en usikkerhed hos nogle, som vi godt kunne have undværet.

Jeg er helt sikker på, at flertallet her i Folketinget er enig med mig i, at det netop har været afgørende for os, at vi i netop den situation fik skabt stabilitet for at give den mand mulighed for at udvise det ansvar, som han med rette burde have.

Det er de stabile familier, vi her har tilgodeset. Det er jeg godt tilfreds med, og jeg håber, at hr. Peter Skaarup er klar over, at det er noget af en skævert, der her er slået af Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Lissa Mathiasen siger, at der i forbindelse med det her lovforslag ikke er tale om lovsjusk, men det kan man jo diskutere.

Fru Lissa Mathiasen lægger til grund, at det er et lovforslag, der er genfremsat i denne her folketingssamling, og at det er et lovforslag, som vi har haft til behandling i lang tid. Det er rigtigt, det har vi, men det er vel lige så rigtigt, og det må Retsudvalgets formand vel også bekræfte, at det ændringsforslag, som er det afgørende, det, som en række ordførere og en række partier herinde hænger hatten på og vil sige ja på baggrund af, er stillet her i Folketinget i sidste uge, og det er her op mod deadline, at vi først har fået set på konsekvenserne af det ændringsforslag. Det er det afgørende. Det er jo det, alle hænger hatten på i begrundelsen for at sige ja. Så det om lovsjusk, som er fremgået fra min side, mener jeg stadig væk er aktuelt.

Så vil jeg godt spørge fru Lissa Mathiasen: Syntes fru Lissa Mathiasen, at det er rigtigt, at det er rimeligt, at det er i orden, at en af de parter, der berøres af det her, nemlig præsterne, aldrig er blevet hørt om det her lovforslag? Er det rimeligt?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg anerkender selvfølgelig, at de her ikke er de eneste lovforslag, der har været til behandling, men jeg vil nok sige, at hvis man over to folketingsamlinger har haft mulighed for at beskæftige sig med det her område, så mener jeg, at man har haft en rimelig tid. Og punkt to: Udvalget valgte faktisk sidste sommer at tage til Norge, netop fordi vi havde brug for også at få vendt de her spørgsmål i forhold til den lovgivning, man har i Norge.

Den 22. maj har vi afgivet betænkningen. Det vil sige, at forud for det lå ændringsforslagene. Men fra den 22. maj og til den 1. juni, som vi skriver i dag, mener jeg faktisk, at der har været en mulighed for at sætte sig ind i det, hvis man havde ønsket det. Så jeg mener, man må sige, at her har vi altså haft noget, der sagligt set er godt behandlet, og det skal det også. Jeg kan ikke gøre for det, og det er selvfølgelig ikke mit ansvar, at Dansk Folkeparti ikke har brugt tiden på det her. Men jeg synes heller ikke, at det så er rimeligt at udstille det, som om det er de øvrige partier, der ikke har brugt tiden.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg spurgte fru Lissa Mathiasen om en konkret ting i min beklagelse af, at det her skal gøres i sidste øjeblik, og det var: Hvorfor har man ikke hørt en af de parter, som er ret afgørende for en række af de konsekvenser, som kommer ud af lovforslaget, nemlig præsterne? Det fik jeg ikke svar på. Det kunne jeg godt tænke mig fru Lissa Mathiasen svarer på. Hvorfor har man ikke hørt præsterne, som fremover får et vigtigt ansvar i forbindelse med faderskabssager og registreringen heraf?

Og så vil jeg sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg ikke ved, om fru Lissa Mathiasen har kigget i den dagsorden, vi har i Folketinget i dag: Der er 45 meget afgørende lovforslag, bl.a. Nicetraktaten, frihedsberøvelse af asylansøgere, masser af politiske emner, som folketingsmedlemmerne skal sætte sig ind i. Hvorfor skal alt det køres igennem her i sidste øjeblik, inden Folketinget går på sommerferie? Vil det ikke være rimeligt, at den slags afgørende forslag, som børneloven er for utrolig mange mennesker, fik den tid, der skulle bruges? Derfor har mit ønske været, at vi udsatte denne her behandling til næste folketingsamling eller eventuelt til i sommer.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Hvis man har en dårlig sag, tror jeg da også, at jeg som hr. Peter Skaarup ville vælge at spørge: Hvorfor har man ikke gjort dét? Hvorfor har man ikke gjort dét? Men så kunne jeg godt tænke mig at vende spørgsmålet om og spørge hr. Peter Skaarup: Hvorfor har Dansk Folkeparti ikke i løbet af de her to folketingsamlinger spurgt, om man ikke fra ministerens side ville indhente Præsteforeningens udsagn?

Men jeg vil godt sige, at det, der måske er mere afgørende i denne her sammenhæng, er, at Kordegneforeningen er blevet hørt, og de har faktisk svaret i forhold til det her. Det er dem, der normalt beskæftiger sig med det her område, men det havde jo stået hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti frit for. Der er ingen spørgsmål, som man ikke har haft mulighed for at stille. Derfor er mit spørgsmål: Hvorfor har Dansk Folkeparti ikke før nu rejst det spørgsmål? Man har måske glemt at følge med i timen?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Må jeg ikke sige til fru Lissa Mathiasen: Kan vi ikke være enige om, at det afgørende i forbindelse med diskussionen af det her lovforslag har været det ændringsforslag, der blev stillet i sidste uge, og derfor er det selvfølgelig det, vi diskuterer i høj grad i øjeblikket. Det er det, alle har interesseret sig for i debatten. Prøv at læse Information i dag, som netop stiller de spørgsmål, og har en hel leder om det, hvor de netop skriver om kvindernes privatliv i retten. Det tror jeg andre ordførere nok vil interessere sig for. Det håber jeg i hvert fald, for det er en vigtig kritik af forslaget, som bringes frem her. Men den handler om det ændringsforslag, og om man har tillid til, at det er det rigtige, eller det er det forkerte. Derfor er det dét, der er det afgørende.

Jeg vil godt lige citere fra et af de svar, vi har fået i udvalget her i sidste øjeblik, nemlig omkring spørgsmålet om høringen af Præsteforeningen. Der siger man i svaret på spørgsmål nr. 36, som vi har modtaget her i går, at, som det fremgår af besvarelsen på spørgsmål 33, er der efter Justitsministeriets opfattelse alene tale om en beskeden udvidelse af de pligter, der i forvejen påhviler ministerialbogsføreren i forbindelse med registrering af fødsler og dødsfald. Justitsministeriet har derfor alene hørt Danmarks Kordegneforening, under hensyn til at det i praksis

oftest er kordegnene, der varetager registreringen.

Men må jeg ikke godt sige til fru Lissa Mathiasen: Hvem er det, der har ansvaret for den her registrering? Det er jo ikke kordegnene. Kordegnene er jo dem, der udfører det i praksis for præsterne. I en række sogne er der jo ikke nogen kordegne. Der er det præsterne, der har det hele. Det viser jo bare med al ønskelig tydelighed, at det her er lovsjusk.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg ikke synes, at der er nogen grund til at give forkerte oplysninger heroppefra. For vi, der kender dette område til bunds, ved jo godt, at der i hvert sogn er en sognepræst, der hedder sognepræst og ministerialbogsfører. Og det er altså sognepræsterne, der er ministerialbogsførere. Det er altså sognepræsterne, der har ansvar. Det er sådan i de fleste sogne, hvor der ikke er en kordegn. Jeg mener personlig, det er en fejl, at Præsteforeningen ikke blev hørt, men jeg mener på den anden side ikke, at det ville have gjort nogen forskel. Præsteforeningens formand har jo også tilsluttet sig, og jeg vil senere komme med et indlæg om, hvordan det hænger sammen med præsterne.

Men jeg synes lige, fru Lissa Mathiasen skulle erkende, at her var en uvidenhed, som ikke burde have været promeneret heroppe fra denne tællerstol.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge fru Lissa Mathiasen, om hun ikke er enig i, at vi har beskæftiget os med det her lovforslag i 2 år, og at vi stort set aldrig nogen sinde har set Dansk Folkepartis ordfører i Retsudvalget, i hvert fald ikke den, der er ordfører her i salen. Vi har en anden fra Dansk Folkeparti, der også sidder i salen, men ikke tager ordet.

Derfor ville det være passende, hvis det var sådan, at fru Lissa Mathiasen som formand for Retsudvalget opfordrede den ordfører, der angiveligt er Dansk Folkepartis ordfører, til at deltage i debatten, deltage i forhandlingerne, således at vi slap for diskussionerne her i salen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Lissa Mathiasen, og så går jeg videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Naturligvis kan jeg være enig med fru Anne Baastrup i, at det altid er en fordel, at man deltager i debatten, for det fremmer i hvert fald forståelsen.

Jeg tror, at fru Birthe Rønn Hornbech misforstod det, jeg sagde. Jeg sagde: Det er typisk kordegnen, der forestår det her arbejde dér, hvor man har en kordegn. Men det er underordnet, for det, der netop er afgørende, er, at man jo netop har sagt god for det her også i forhold til det.

Men det, der bare undrede mig, var, hvorfor hr. Peter Skaarup dog ikke har bedt om direkte at få en bedre hilsen fra vores Præsteforening, hvis han mente, at det var så afgørende.

Men jeg savner fra hr. Peter Skaarup at høre heroppefra: Har man ikke erkendt fra Dansk Folkeparti, at man totalt har misforstået det i forbindelse med de ord, der faldt ved andenbehandlingen, men også i det, man har lavet i betækningsbidraget. Har man ikke erkendt, at man totalt har misforstået det, og at vi rent faktisk med det her ændringsforslag tilgodeser de mænd, som har levet i det faste parforhold/været gift i forbindelse med graviditeten?

Vil man erkende, at det er noget vrøvl, man er kommet til at sige? Vil man erkende, at man har misforstået det, så vi rent faktisk heroppefra kan få den ting berigtiget, så vi er sikre på, at man også uden for det her hus kan høre, at det er vi enige om, og at det er det, der sker nu?

Anden næstformand (Henning Grove):

Rent undtagelsesvis skal jeg give en kort bemærkning til hr. Peter Skaarup på grund af det direkte spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det var skægt nok, for meningen er vel, at man stiller spørgsmål til den ordfører, der er heroppe, nemlig fru Lissa Mathiasen, men der er åbenbart nogle spørgsmål, der bliver stillet til en, der slet ikke er ordfører lige i øjeblikket. Men jeg vil da selvfølgelig svare på det.

Jeg synes egentlig, at fru Lissa Mathiasen har vist i forbindelse med de bemærkninger, der kom om kordegnenes rolle og præsternes rolle, at fru Lissa Mathiasen i hvert fald på det punkt ikke er inde på saglighed, for Socialdemokratiet siger her, at det er kordegnene, der tager sig af det her område.

Men situationen er jo, at det er det ikke. Det er præsterne, der har ansvaret for det. Og i nogle sogne er det sådan, at der ikke er nogen kordegn, og derfor er det præsterne, der har den opgave, som nu i virkeligheden er meget interessant eller meget vigtig for præsterne, for præsterne kan i virkeligheden komme til at være den sladderhank, som myndighederne vælger i forhold til de faderskabssager, som vi taler om her.

Det er det, der er hovedproblemet her. Det er det, vi taler om her. Og da er det, jeg har spurgt: Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke erkende, at præsterne burde være blevet hørt?

Anden næstformand (Henning Grove):

Det var for en kort bemærkning! Så er det fru Lissa Mathiasen for en kort bemærkning, hvorefter jeg går videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg har ikke på noget tidspunkt bestridt, at det er præsterne, der har det reelle ansvar. Jeg synes, hr. Peter Skaarup skulle prøve at høre efter, hvad det er, jeg rent faktisk svarer.

Men så vil jeg sige: Jeg synes, det var imponerende, at hr. Peter Skaarup fik ordet, men ikke svarede på det, jeg spurgte om. Og lad mig stille spørgsmålet igen, og hvis hr. Peter Skaarup så vil vente f.eks. til ...

Anden næstformand (Henning Grove):

... Nej tak. Jeg går videre i ordførerrækken, for det var ikke den rigtige måde.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Det er glædeligt, at vi nu efter 2 års arbejde vedtager en ny børnelov. Der er lagt mange kræfter i denne lov, og vi har været ude i ethvert hjørne, synes jeg. Vi har lagt vægt på, at det er barnets tarv, der er det vigtigste, og at forældrene, som er de voksne, har ansvaret for de handlinger, de pådrager deres børn.

Det er en modernisering i forhold til den tidligere lov, som nu sidestiller ægtefæller med samlevende, og vi lever jo i en tid, hvor næsten halvdelen af alle par lever sammen uden at have papir på hinanden. Disse par må have samme rettigheder som gifte. Alene af den grund at det er barnet, som er det grundlæggende.

Det er stærkt beklageligt, at hr. Peter Skaarup først i elvte time bliver opmærksom på dette lovforslag. I tillægsbetænkningen er det åben-

lyst, at hr. Peter Skaarup ikke har fulgt med i dette lovforslag. Og det, hr. Peter Skaarup giver udtryk for, er direkte forkert. En kvinde, som bliver gravid med en ægtefælle og efterfølgende forlader ham til fordel for en ny mand, med hvilken hun hurtigt gifter sig, oplever ikke, at den ny ægtemand automatisk med denne lov bliver anerkendt som far. Nej, nej og atter nej!

Det er jo simpelt hen ikke rigtigt. Sådan var det efter den gamle lov, og det er jo det, vi netop bl.a. nu har ændret. Jeg synes, det er pinligt, at man i Dansk Folkepartis betænkning bidrag udstiller sin manglende interesse for forslaget, men jeg glæder mig over, at vi nu får dette her lovforslag tredjebehandlet og godkendt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Peter Skaarup har her i elvte time bragt præsternes rolle ind i dette lovforslag, og jeg har også fået henvendelser fra præster, og jeg kan mærke, at der er ved at brede sig en usikkerhed i den danske præstestand. Den usikkerhed vil jeg godt tilbagevise og slå fast, hvordan præstens rolle er, inden lovforslaget bliver vedtaget og efter, for der er nemlig ikke nogen væsentlige ændringer.

Det har forlydt fra nogle præster, at nu bliver de stikkere. Jeg kan berolige de præster med, at de bliver ikke stikkere. Men det ligger altså i præsteembedet i den danske folkekirke, at man ud over at være forkynder og sjælesørger har nogle civilretlige pligter. Man er begravelsesmyndighed, man er vielsesmyndighed, og man er personregistrator. Det er den dobbelthed, der er i det folkekirkelige præsteembede, og som der har været i meget lang tid.

Det har steds været sådan, at de oplysninger, som moderen indgiver til præsten eller til kordegnen, hvor der er kirkekontor, har præsten som ministerialbogsfører pligt til at viderebringe til de rette myndigheder. Sådan var det inden denne lov, og sådan bliver det efter.

Jeg skal henvise til det bilag 88, der er omdelt fra kirkeministeren, hvor det samme er anført. Der er altså ikke noget nyt i, at en præst her har to funktioner.

Hvad er det så, præsten kan komme ud for før loven og efter loven?

Det er selvfølgelig det, at der kommer en kvinde op og siger, at hun ikke vil give oplysninger om, hvem faderen er. Og jeg vil gætte på, at en fornuftig præst vil sige til hende: Jamen du er klar over, at det kan du få en bøde for, ja, du

kan for så vidt ende i fængsel, men det er din egen afgørelse. Jeg videregiver kun, hvad du ønsker at oplyse.

Hvis kvinden er fuldkommen ude i tovene og har brug for sjælesørgervirksomhed, kan hun selvfølgelig betro sig til præsten som sjælesørgere, og så har han den tavshedsret og den tavshedspligt, som følger af hans særlige embede.

Derfor kan jeg også sige til alle kvinder, der måtte være bekymrede, at de naturligvis fortsat trygt kan betro sig til deres præst som sjælesørgere. Præsterne i den danske folkekirke har hidtil kunnet skelne mellem de to funktioner, og det har vi i Venstre fuldkommen tillid til at de fortsat kan.

Dét er sagen om alt det, der er hvirvlet op de sidste par dage, hvor det har lydt, at præster kom ind i stikkervirksomhed. Men præsterne har to funktioner. Der er ikke noget nyt.

Jeg har bemærket, at der er en biskop, der mener, at han ikke kan håndtere det. Det må være biskoppens problem. Han må overveje med sig selv, om han ikke kan komme ud over det, for det er altså også en del af hans tilsynsembede, at han er øverste tilsynsmyndighed, også når det drejer sig om ministerialbogføring.

Der er ikke noget nyt under solen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan høre, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke er enig med de præster, som altså mener, det er et problem, at præsten fremover bliver indirekte ansvarlig for, at der rejses den slags faderskabsager, når et barn fødes uden for ægteskabet.

Vi må tage ad notam, at det er Venstres holdning, at det her ikke er noget problem. Der er ikke nogen problemer her overhovedet. Og Venstre stemmer jo i øvrigt for forslaget. Det er underligt nok, vil jeg sige. Jeg har da set f.eks. et folketingsmedlem fra Venstre, fru Eva Kjer Hansen, der havde et meget interessant og meget bekymret indlæg om den nye børnelov i Jyllands-Posten her sidste fredag, hvor Venstre meget kraftigt gik imod det forslag her.

Men Venstre må åbenbart have ændret opfattelse, og Venstre er åbenbart enig med Justitsministeriet og regeringen i den tolkning, de har lagt til grund.

Jeg vil sige, at det er vi i Dansk Folkeparti ikke. Men jeg vil godt stille fru Birthe Rønn Hornbech et konkret spørgsmål: Er fru Birthe Rønn Hornbech enig i, at det er et problem, at en sådan ny ting ikke bliver forelagt Præsteforenin-

gen, inden den bliver indført? Er fru Birthe Rønn Hornbech enig i det?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg har allerede sagt, at jeg såmænd synes, at det havde været naturligt at høre Præsteforeningen. Men det havde ikke betydet nogen ændring.

Det er altså vigtigt igen at understrege, at hr. Peter Skaarup og jeg kan være uenige om, hvordan man vurderer tingene. Men faktum er altså, at præsten altid har haft pligt til som ministerialbogfører at videregive oplysningerne. Mener han, at det er et problem, må han søge ansættelse et andet sted. Det er et ansættelsesvilkår. Det er faktisk noget, man i nogle sogne søger: at blive sognepræst som kirkebogsfører. For man kan også slippe for det dér, hvor der er flere præster. Det er noget, man selv søger, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup.

Den balancegang, at man har to kasketter, er der altså ikke noget nyt i, og det kan selvfølgelig give nogle problemer. Det ved præsterne. Det ved vi andre, der har flere forskellige kasketter på. Det lever man selvfølgelig med, når man søger det job.

I modsætning til hr. Peter Skaarup har jeg altså fuld tillid til, at præsterne, der har håndteret denne funktion i lange, lange tider, også fortsat kan håndtere denne funktion. Men der er altså nogle, der har sat nogle rygter i gang om, at præsternes stilling i denne sag er totalt ændret, og jeg skal igen dementere det rygte. Det er der ikke tale om.

Og i modsætning til hr. Peter Skaarup kan jeg sige, at jeg har siddet i et sogn med 1.200 fødsler om året og ført kirkebøger. Så i al beskedenhed ved jeg, hvordan det var, inden denne lov trådte i kraft.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Vi er åbenbart ikke enige, fru Birthe Rønn Hornbech og jeg, i denne sag. Men jeg kan i hvert fald anerkende, at fru Birthe Rønn Hornbech er enig i, at det nok havde været en god idé, at man havde spurgt Præsteforeningen, så nogle af de misforståelser, som fru Birthe Rønn Hornbech mener der er, måske kunne være ryddet af vejen. Det kunne man have gjort i stedet for at spørge Kordegneforeningen, som jo trods alt må siges at være nogle, der udfører arbejdet, men ikke har ansvaret for, at det arbejde bliver udført i den sidste ende.

Selv om fru Lissa Mathiasen mente, at det var kordegnene, der sådan set var den afgørende part her, så er det som sagt præsterne, der i en række sogne er de eneste fra sognet, der har med det her at gøre, for man har en række mindre sogne, hvor der slet ikke er nogen kordegn. Så det er præsterne, der burde være hørt om det.

Jeg kan så sige, at jeg ved, at det ikke bare er en enkelt forvildet præst eller biskop, der mener, at det her forslag er et problem. Jeg ved, at der er en række medlemmer af Præsteforeningens bestyrelse, der bestemt mener, at det her er et problem.

Jeg tror ikke, at det sidste ord er sagt i den her sag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu kan jeg for det første sige, at jeg deler den kritik, som både fru Inge Dahl-Sørensen og fru Lissa Mathiasen har rejst over for hr. Peter Skaarup. Ærlig talt, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, det hører ingen steder hjemme at blive ved med at sinke vor tid herinde med spørgsmål om, hvorfor Præsteforeningen ikke er hørt.

Det kunne hr. Peter Skaarup have spurgt justitsministeren om for 1 år siden eller for 15 måneder siden, og hvis Præsteforeningen havde ønsket det, kunne man jo selv have rettet henvendelse. Men sagen er, at Præsteforeningens formand udmærket har forstået, hvad det her drejer sig om. Og hvis hr. Peter Skaarup en gang imellem interesserede sig for det kirkeretlige, ville han også kunne se i dagspressen, at pastor Krogsøe har udtalt, at han ingen problemer ser i det her. For han har nemlig læst lovforslaget, skal jeg hilse og sige. Så der var ikke sket nogen ændringer ved, at man havde hørt ham.

Jeg har ikke sagt noget om, at det er forvildede præster. Jeg har bemærket, at pastor Søren Krarup i Seem, pastor Langballe i Thorning og biskop Kjeld Holm har indgået en alliance om at være bekymret i denne sag. Men jeg forstår ikke bekymringen, for de skal gøre det, de altid har gjort. Både pastor Langballe og pastor Søren Krarup er kirkebogsførere i dag, og de kender godt reglerne.

Men der er jo nogle andre, der har syntes, at det var sjovt at bringe usikkerhed om, hvad det her handler om. Men jeg kan da sige, at det da generelt er rørende, at hr. Peter Skaarup pludselig begynder at interessere sig for dette lovforslag, der har verseret 15 måneder, og som vi andre har arbejdet med i Retsudvalget. Jeg synes,

at det er for ringe, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup. Jeg synes, det er ukollegialt.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Vi har brugt en del tid i Retsudvalget, som det fremgår af den hidtidige behandling nu, på det her lovforslag. Derfor er det selvfølgelig utrolig træls, at vi i dag både i en leder i Information og også i en kommenterende artikel kan se, at der stadig væk er usikkerhed om konsekvenserne af det her lovforslag.

Jeg kan se, at Kvinderådet og sekretariatslederen i Videnscenter for Ligestilling stadig væk er bekymret for, hvilke konsekvenser det får, og i hvilket omfang man nu kan sættes bag lås og slå, hvis ikke man oplyser, hvem faderen er, i det omfang man kender ham.

Derfor er det vigtigt for mig her fra talerstolen at få præciseret, at vi har diskuteret det i Folketingets Retsudvalg. Vi har fået et indlæg ind i betænkningen, hvoraf det tydeligt fremgår, at det ikke er tanken, at man skal sidde bag lås og slå. Jeg ser meget gerne, at justitsministeren går op og kommenterer de to indlæg.

Derudover har vi også på baggrund af de mange historier – herunder fra vistnok TV 2 – diskuteret samværsproblemer, når det drejer sig om børn, der skal have samvær med en af forældrene, og hvor samværet tilsyneladende ikke fungerer optimalt. Også det har vi forsøgt at tage højde for i betænkningen, idet det tydeligt fremgår: Er et barn truet, og oplever man som skolelærer, at et barn er truet, når barnet har haft samvær med sin anden forælder, så har man som lærer en forpligtelse til at rejse sagen.

Endelig har justitsministeren jo også på baggrund af de avisartikler m.v. – forskellige typer, nogle fornuftige, andre knap så fornuftige – tilkendegivet, at vi skal have lavet undersøgelser om, hvordan det går med samværet.

Det, der er vigtigt, er, at vi, når vi får moderniseret denne her lovgivning, så ikke skal have flere rygtedannelser, og vi skal ikke have mere sladder om, hvad denne her lovgivning kommer til at betyde. Derfor håber jeg inderligt, at hr. Peter Skaarup, som jeg går ud fra er ordfører for Dansk Folkeparti, tager ordet her og rent faktisk går ind og forholder sig til, hvad det er, der konkret sker. Hvad er det, der konkret er sket i denne her lovgivning? For det har hr. Peter Skaarup jo aldrig nogen sinde interesseret sig for før. Det har kun været von hørensagen, overskrifter og småsladder.

Til sidst vil jeg også godt sige, at jeg er meget tilfreds med, at vi nu kan få sikkerhed for, at faderen i det par, som ønsker et barn, og som har boet mere eller mindre sammen, og hvor kvinden bliver gravid, har en ret til at få rejst en sag. Men i den muntre historie med julefrokosten har den potentielle far ingen ret til at få rejst en sag. Jeg tror også, at det er vigtigt at få fjernet den myte.

Derfor er vi tilfredse med ændringsforslaget, og vi er tilfredse med betænkningen, og vi håber, at vi fremover også i praksis kan få gennemført modernisering af hele det her område.

Så er der én ting, vi aldrig nogen sinde kan få gjort noget ved. Vi kan ikke via lovgivningen herinde lære forældrene at opføre sig ordentligt. Vi må bare håbe på det og krydse fingre.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke, det fører til ret meget, at vi kører en meget personlig polemik, som fru Anne Baastrup åbenbart gerne vil køre. Jeg synes ikke, det er særlig værdigt af fru Anne Baastrup, at hun drager det frem på den måde, som hun gør her, så det vil jeg ikke bekymre mig så meget om.

Men jeg vil spørge fru Anne Baastrup om én ting: Er det ikke korrekt, at det ændringsforslag, der nu er stillet, laver en begrænsning i den ret, som en mand, der har haft et seksuelt forhold til moderen til barnet i den periode, hvor hun blev gravid, har til at få prøvet, om han er far til barnet? Men det fjerner jo ikke muligheden.

Det er jo præcis det, som Information i sin leder i dag beskæftiger sig med, hvor de skriver: »Udvalget og lovgiverne tager ikke udgangspunkt i det umiddelbart indlysende, at de få kvinder, der ønsker at holde det biologiske faderskab hemmeligt, har deres gode grunde til det. Som ikke rager andre.« Kvinders privatliv skal altså afprøves i retten. Det tager det ændringsforslag ikke hensyn til.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Peter Skaarup har nu afsløret, at han fuldstændig har blandet tingene totalt sammen. Vi andre har beskæftiget os med det her i lang tid, det har hr. Peter Skaarup ikke.

For det første er der adgang til for en person at rejse en faderskabssag, hvis man har levet i

samlivslignende forhold forinden eller i konceptionsperioden.

Derudover er der kvinden, der møder den rødhårede med den flotte store bil. Det er en helt, helt anden situation. Det er så et spørgsmål om, hvorvidt hun skal betale en bøde; om statsamtet kan fritage hende for forpligtelsen. Det er overlagt til domstolene, og der har vi fået præciseret, at det kun er en bøde, det handler om, og at domstolen ud fra en konkret begrundelse kan undlade, at hun skal have en bøde. Det er to ting, som hr. Peter Skaarup virkelig blander sammen, og de har intet med hinanden at gøre.

Derfor har hr. Peter Skaarup fuldstændig bevist, at han ikke har læst lovforslaget. Han har ikke sat sig ind i det. Han har kun læst overskrifter i forskellige aviser. Og han kører som sædvanlig altid populistisk, og han deltager aldrig i Retsudvalgets arbejde.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er da vist helt tydeligt for enhver, at man her har ramt et ømt punkt hos fru Anne Baastrup.

Situationen er jo, at den lederartikel i Information har fuldstændig ret, og det er jo det, fru Anne Baastrup er så træt af. Det er jo derfor, vi har de her meget følelsesladede udtryksmåder, fru Anne Baastrup kommer med. Lederartiklen har jo fuldstændig ret.

Det er rigtigt, at ændringsforslaget laver nogle begrænsninger, men det retter jo ikke op på, at kvinden i princippet kan straffes, hvis ikke hun rykker ud med sproget. Og det hovedproblem er der ikke ændret ved definitivt. Derfor er det, at det her forslag ikke er særlig godt. Det er også en af grundene til, at Dansk Folkeparti stemmer nej.

Men jeg kan godt se, at fru Anne Baastrup har et forklaringsproblem.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Én gang til for prins Knud: Der er en forskel på, at man som mand har en ret til at rejse en faderskabssag, og så dét, at kvinden ikke ønsker at fortælle, hvem faderen måske kan være. Det er to forskellige situationer.

Den rødhårede med den flotte bil har ikke lyst til at rejse sagen, han kunne ikke drømme om det, og i øvrigt er han taget tilbage til Irland.

Det er simpelt hen bare ikke til at holde ud, at hr. Peter Skaarup har så lidt forståelse for det

her lovforslag. Mod dumhed kæmper guderne forgæves.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror ikke, vi kommer videre her.

Fru Anne Baastrup snakker hele tiden om en rødhåret mand. Men vi snakker jo ikke her om ham, der tager til Irland, vi snakker om ham, der rent faktisk gerne vil have myndigheden over barnet og forsøger på at anlægge en sag. Det er det, vi snakker om. Og det vil fru Anne Baastrup desværre ikke komme ind på.

Men vi må så hen ad vejen tage konsekvenserne af, at SF åbenbart er med på, at det er den lovgivning, der nu skal frem her.

Jeg synes, det grundlæggende bærer præg af, at det ændringsforslag, som regulerer det her, det ændringsforslag, som fru Anne Baastrup hænger hatten på, først er fremkommet i sidste øjeblik. Og det er det, der er problemet.

Grundlæggende er det jo ikke en hvilken som helst lov, vi taler om her, nemlig børneloven. Børneloven er noget grundlæggende for reguleringen af de forhold, der har med forholdet mellem kvinder og mænd at gøre omkring vigtige ting i det danske samfund, som angår os alle. Der er det meget afgørende, at vi herinde i Folketinget ikke er sådan et ekspeditionskontor, der bare lige i sidste øjeblik gennemfører sådanne vigtige ændringsforslag uden at tænke over, hvad konsekvenserne kan være.

Jeg må konstatere, når jeg kigger i de kommentarer, der har været, at der stadig væk er en utryghed. Det gælder Dansk Kvindesamfund, det gælder præsterne, som jeg har redegjort for her tidligere, der får nye opgaver, og det gælder en række, der er interesserede i det her forslag. Og jeg mener ikke, at det ændringsforslag, der er stillet, tilfredsstillende alle de bekymringer, som er kommet frem.

Det kan godt være, at ændringsforslaget er bedre – det er det, det er bedre end det grundlæggende, der ligger i børneloven – men det er bare ikke godt nok. Derfor er det, at vi i Dansk Folkeparti er meget skeptiske over for det her og vil stemme imod forslaget som sådan.

Jeg har tidligere redegjort for, at jeg synes, det er for dårligt, at Præsteforeningen ikke fra start af har været involveret i det her, og jeg synes, det er uheldigt, at man ikke grundlæggende spørger de parter, som virkelig får nogle opga-

ver, som er vigtige for dem. Derfor kan man mene, hvad man vil, men der er folk, præster, der får samvittigheds kvaler, samvittighedsproblemer med det her lovforslag, uanset om man kan lide det eller ej.

Der er kommet en række henvendelser også på det sidste, fra Bjarke Jensen fra Århus Amt og fra Elisabeth K. Jensen, der er kommet med vigtige indvendinger bl.a. omkring pater est-reglen. Men det er tilsyneladende sådan, at der ikke rigtig er villighed – og det kan måske også være, det er, fordi det er her i sidste øjeblik, vi behandler lovforslaget – til at lytte til de indvendinger, der kommer fra nogle af dem, der ved, hvor skoen trykker. Det synes vi er ærgerligt.

Vi har også stillet spørgsmål til kirkeministeren i forbindelse med udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling, hvor vi har ønsket svar på nogle forskellige spørgsmål, men man henviser fra Kirkeministeriets side stort set udelukkende til Justitsministeriets håndtering af det. F.eks. omkring høringen af Præsteforeningen siger det nyeste svar fra Kirkeministeriet: Det er Justitsministeriet, der har kørt det her lovforslag, og derfor kan man ikke tage stilling til, om Præsteforeningen burde være hørt i sagen.

Jeg skal ikke yderligere forlænge debatten omkring forslaget, men henvise til, at Dansk Folkeparti grundlæggende er meget skeptiske over for det her forslag.

Jeg har også forstået det sådan – men det er muligt, at jeg tager fejl – at Venstre har været, sådan er det i hvert fald fremgået i Jyllands-Posten i fredags, skeptisk og bekymret over for forslaget. Jeg tror også, det stadig væk er sådan, at der er folketingsmedlemmer fra Venstre – hvis ikke hele Venstre, så i hvert fald folketingsmedlemmer fra Venstre – der grundlæggende er skeptiske over for det, men det har vi ikke hørt fra talerstolen i dag, og det synes jeg da i og for sig er ærgerligt, for det er et vigtigt forslag, vi behandler her.

Jeg mener også, at der ude omkring i andre partier er skepsis over for det. Jeg ved, at Kristeligt Folkeparti bl.a. med nogle af de samme begrundelser, som Dansk Folkeparti har anvendt, vil undlade at stemme til forslaget, og jeg tror på, at de ord, der er sagt i dag, ikke er de sidste ord, der bliver sagt i den her sag.

Jeg tror, det er noget, der vil blive debatteret meget længe, og som sagt er børneloven ikke bare noget, man skal ændre fra den ene dag til den anden. Det drejer sig om noget vigtigt, no-

get grundlæggende, og derfor skal man tage den tid, det måtte tage, og behandle det ordentligt.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

For det første henviser hr. Peter Skaarup til en leder skrevet af Pia Fris Laneth i Information i dag. Hun har, til forskel fra hr. Peter Skaarup, forstået lovforslaget. I de sidste bemærkninger skriver hun netop om det her med retten til som far – eventuel far – at rejse en sag.

Jeg synes, hr. Peter Skaarup skulle læse den én gang til. Pia Fris Laneth beskriver så også det, som vi har diskuteret hele vejen: Hvis det er sådan, at man flytter det fra statsamterne og over til domstolene, betyder det så, at vidnereglerne indebærer, at man så lander i fængsel? Nej, det har de skrevet i betænkningen, hvis hr. Peter Skaarup overhovedet gad sætte sig ind i det.

Så er hr. Peter Skaarup inde på det, som igen viser, at han ikke har forstået noget som helst.

Fru Eva Kjer Hansen har skrevet en artikel, som problematiserer det, som vi har diskuteret i månedsvis, og hvor vi netop har fået gennemført ændringsforslaget, vedtaget det her forleden dag, som tager højde for de indvendinger, som fru Eva Kjer Hansen har.

Så vil jeg – og det skal man jo ifølge forretningsordenen – spørge, om hr. Peter Skaarup dog for søren ikke nu kan sige, at han er enig.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg håber, når jeg har hr. Peter Skaarup oppe på talerstolen i forbindelse med spørgsmål til hans eget ordførererindlæg, at vi så kan få bekræftelsen på, at man fra Dansk Folkeparti erkender, at man har misforstået det og rent faktisk kommer til at udtrykke dette i betænkningsbidraget.

Hvis ikke vi kan få det bekræftet heroppe fra talerstolen, vil jeg godt sige, at så er jeg utrolig glad for, at det står sort på hvidt, for alle andre kan i hvert fald se, at man har misforstået det.

Så er der en anden ting, som jeg synes man meget fundamentalt har misforstået fra hr. Peter Skaarups side. Jeg hørte hr. Peter Skaarup sige her fra talerstolen: Her lovgiver vi om mænd og kvinder. Hr. Peter Skaarup har også beskæftiget sig meget med præsterne. Deres situation er uændret. Jeg har det meget skidt med, hvis det ikke engang er gået op for Dansk Folkeparti, at det, vi rent faktisk med den her lov – det er heller ikke helt tilfældigt, at den hedder børneloven – beskæftiger os med, det, vi rent faktisk lovgi-

ver om her, er at sikre børnenes tarv, og at det er derfor, den hedder børneloven.

Det er ikke mænd og kvinder, vi lovgiver for, det er ikke for præsternes skyld, vi lovgiver, men det er for børnenes skyld for at tilgodese deres tarv bedst muligt.

Men jeg håber alligevel, at hr. Peter Skaarup vil indrømme herfra – det ville være flot – at man har misforstået det hele.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes egentlig, det er skægt nok, at fru Lissa Mathiasen, som tydeligvis havde misforstået spørgsmålet omkring præsternes opgave, beder om, at jeg skal erkende nogle misforståelser omkring nogle ting. Jeg kan slet ikke overskue, at det åbenbart er Retsudvalgets eneste bud på det her.

Jeg må fastholde spørgsmålet om, at hvis de her opgaver for præsterne og for kordegnene er uændrede, hvorfor har man så spurgt kordegnene om de opgaver, der er tale om. Hvorfor har man hørt kordegnene overhovedet? Det fremgår, at man har hørt Danmarks Kordegneforening omkring det her, som i øvrigt beskæftiger sig med nogle af de ændringer, som vedrører dem, i deres hørings svar, senest angivet i det svar, vi har fået på spørgsmål nr. 36 i går i Folketinget.

Så her er der tale om nogle ændringer, som også Kordegneforeningen beskæftiger sig med, og det burde præsterne også være hørt om. Det burde bare være en erkendelse ligesom den, fru Birthe Rønn Hornbech kom med tidligere fra talerstolen, om, at det nok havde været en god idé, at præsterne var blevet hørt om det. Det burde bare have været en erkendelse fra regeringspartiet, Socialdemokratiet, at det burde de have været.

Det havde været så nemt som ingenting.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Formanden for Præsteforeningen har udtrykt sig positivt om det her. Hvorfor har hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti ikke bedt om at få dem hørt?

Vi har altså haft to folketingssamlinger. Vi har behandlet det her. Der har været tid nok, så hvis man syntes, der var noget, der ikke var gjort godt nok, kunne man jo have stillet spørgsmålet.

Jeg må konstatere, at vi tilsyneladende ikke kan få hr. Peter Skaarup til at erkende, at i det

betækningsbidrag, man har skrevet, og netop det afsnit, som jeg her fra talerstolen citerede hr. Peter Skaarup for at have skrevet, har man totalt misforstået indholdet i forhold til ændringsforslaget. Skulle vi ikke have indrømmelsen her fra talerstolen? Det ville være flot.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Skaarup, og så går vi videre i ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Vi kan jo blive ved med det her, vil jeg sige til fru Lissa Mathiasen. Altså situationen er den, at Dansk Folkeparti faktisk har bedt om, at præsterne bliver hørt om det her. Men der har ikke været ønske om det.

Fru Lissa Mathiasen siger også, at det er sådan, at Præsteforeningens formand, formanden for bestyrelsen i Præsteforeningen, er enig i den måde, Justitsministeriet tolker det her på.

Så kan jeg sige til fru Lissa Mathiasen, at det er meget muligt, at formanden er enig i det her, men jeg ved, at der er en række bestyrelsesmedlemmer, der bestemt ikke er enige og bestemt mener, at præsterne burde være hørt på forhånd omkring de her ting.

Så der kan jeg altså trøste fru Lissa Mathiasen med, at det godt kan være, at formanden mener noget, men der er altså en række bestyrelsesmedlemmer, mange bestyrelsesmedlemmer, der mener, at det er et problem, og at man gerne ville have været hørt fra Justitsministeriets side.

Så skyldte jeg et svar til fru Anne Baastrup. Jeg vil godt spørge fru Anne Baastrup: Er det ikke rigtigt, at børneloven forbedrer mænds ret til og muligheder for at få prøvet, om de er barnets far, og kriminaliserer kvindernes ret til privatliv? Det er det, der står i lederen i Information.

Anden næstformand (Henning Grove):

Det er ikke nu, taleren stiller spørgsmål.

Peter Skaarup (DF):

Jeg er tidligere under debatten blevet spurgt om noget.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jamen det er vi færdige med.

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan så åbenbart ikke sige mere, men vi fastholder i hvert fald, at vi siger nej til forslaget.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Lissa Mathiasen for sidste gang.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt bede hr. Peter Skaarup komme herop og fortælle, om det er sådan, at hr. Peter Skaarup eller andre fra Dansk Folkeparti har stillet et spørgsmål i Retsudvalget om at få Præsteforeningen hørt og har fået afvist, at det var muligt.

Mig bekendt har vi ikke afvist ét eneste forslag til spørgsmål, der skulle stilles. Så derfor synes jeg, det er lidt for billigt at stå heroppefra og sige, at det har vi også gerne villet, når man rent faktisk ikke har stillet spørgsmålet om at få Præsteforeningen hørt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg er da ked af at forlænge debatten yderligere, men jeg bliver hele tiden stillet spørgsmål af Retsudvalgets formand, og så er jeg også nødt til at svare på de spørgsmål, der bliver stillet.

Som svar på spørgsmålet kan jeg sige, at Retsudvalget som sådan har bedt ministeren oplyse om Præsteforeningens holdning til den ny børnelov, særlig med henblik på bemærkningerne til § 7. Svaret fra Justitsministeriet er, at Justitsministeriet ikke har kendskab til Præsteforeningens holdning til lovforslaget, bortset fra hvad der fremgår af artiklerne. Og så henvises der til nogle artikler fra Kristeligt Dagblad.

Så der er blevet bedt om fra Retsudvalget at få Præsteforeningens holdning til det, men der har ikke været ønske om at få holdningen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det må være på sin plads nu efter mere end 1½ års arbejde at gå op og kvittere for, at vi nu får et meget bredt flertal omkring en ny børnelov.

Hr. Peter Skaarup sagde tidligere: En børnelov er ikke noget, man bare ændrer. Nej, og derfor har vi også arbejdet meget længe og grundigt med denne her børnelov, og det har været meget magtpåliggende for i hvert fald mit parti

at sørge for, at vi fik et meget bredt flertal omkring børneloven. Den skulle gerne bestå i et par årtier, inden vi kigger på den igen.

Der har været to problemer vedrørende børneloven, som har været til diskussion i Retsudvalget i flere omgange. Det første er kvinders oplysningspligt om den mulige far til deres barn, og det andet er pater est-reglen, som vi har kendt den indtil nu, men som har været anfægtet i forbindelse med det oprindelige lovforslag.

På begge områder har vi fået løsninger, som er tilfredsstillende, og som nu er medvirkende til, at vi får det brede flertal. Det allervigtigste er, at børn fremover meget lettere og hurtigere får to forældre. Allerede ved fødslen kan også par, der er ugifte, erklære, at de begge to tager omsorgen for barnet. Det er et stort fremskridt.

Men hr. Peter Skaarups fremtræden her i dag bringer i hvert fald to citater fra Folketingets mangeårige traditioner frem i min erindring. Det første er det gamle citat om, at hvis det er fakta, så benægter jeg fakta.

Det er faktisk sådan, hvis man læser hr. Peter Skaarups tillægsbetækningsbidrag, at så kan man læse, at han kritiserer et problem, som faktisk er løst i børneloven; det er løst med de ændringsforslag, der er et stort flertal for her i Folketinget. Så derfor er hr. Peter Skaarups indvendinger fuldstændig misvisende, og den bedste tjeneste, vi kan gøre sandheden her, er da at optrykke det tillægsbetækningsbidrag, som kommer til at stå til evig tid på tryk, sort på hvidt, så alle kan læse, at hr. Peter Skaarup har misforstået det hele totalt. Han har simpelt hen taget hovedet under armen og deponeret alt, hvad han havde af tankevirksomhed, uden for Retsudvalgets lokale, da han skrev det her tillægsbetækningsbidrag.

Jeg vil også gerne citere min gamle partifælle Aase Olesen, som engang sagde, at et ord er et ord, og en mand er en karklud. Hr. Peter Skaarup er den eneste mandlige ordfører i dette her frygtelige sammenrend af ordførere, som er meget opbragte over hr. Peter Skaarups opførsel. Jeg synes, det ville klæde hr. Peter Skaarup at mande sig op og komme herop på talerstolen og sige: O.k., jeg har misforstået det.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil også gerne kvittere for den måde, hvorpå Retsudvalgets medlemmer har behandlet den her sag.

Det er jo rigtigt, at børneloven er en lov, der ikke bliver ændret på i hver folketingssamling.

Den nuværende børnelov er fra 1960, den rundede et skarpt hjørne sidste år og er kun ændret ganske få gange siden 1960.

Den tidligere borgerlige regering besluttede i 1992 at nedsætte et børneudvalg for at få revideret hele børneloven, og det er så, om man så må sige, frugten af det meget grundige udvalgsarbejde, som har fundet sted først i Børnelovsudvalget og siden i Retsudvalget, der nu fører frem til, at vi får et bredt parlamentarisk flertal bag en ny og moderne børnelov.

Der er fra fru Anne Baastrups side stillet et spørgsmål til mig, som drejer sig om et tema, som vi har drøftet meget indgående både i sidste samling og også i denne samling, og det gælder moderens oplysningspligt. Og her tror jeg ikke, det helt til fulde er lykkedes nogen af os at komme ud med budskabet. Jeg kan også se, at lederskribenten i dag i Information har fastholdt den misforståede opfattelse.

Det er jo sådan i dag efter gældende ret, at der er der også en pligt for moderen til at oplyse over for statsamtet, hvem der er far til barnet, og det er sådan i dag, at det er en rent administrativ afgørelse, hvorvidt det er strafbart. Her er der indført en praksis i dag ved statsamtene, at hvis det er en meget ung kvinde, der ikke har så velfunderede økonomiske forudsætninger for at kunne tage vare på barnet, ja, så får hun et bødeforlæg på et sted mellem 500 kr. og op til 2.000 kr. Er kvinden over 25 år og har styr på tingene, ja, så bliver hun fritaget administrativt for oplysningspligten.

Jeg synes ikke, det er rigtigt i et moderne retssamfund, at man har den administrative afgørelse til at kunne fritage for oplysninger om, hvem der er far til barnet, og ej heller i forhold til at afgøre, hvem der skal straffes.

Efter det lovforslag, som vi nu skal vedtage om et lille øjeblik, er det sådan, at statsamtet har til opgave at rådgive moderen om, hvor vigtigt det er også for barnet i fremtiden at få sit biologiske ophav fastlagt allerede omkring fødselstidspunktet.

Hvis det er sådan, at den rådgivning ikke fører frem til, at moderen oplyser det, hvis hun overhovedet kan oplyse det, videregives sagen så til retten, og så er det retten, der kan afgøre, hvorvidt man vil bruge de almindelige retsplejebesluttelser i retsplejelovens § 178, stk. 1, i forhold til at holde en vidnepligt og også sanktionere den.

Men domstolen kan endvidere ud fra en konkret vurdering af sagens omstændigheder, her-

under moderens begrundelse for at nægte at give oplysninger, helt undtage anvendelsen af vidnesanktioner.

Jeg håber, at vi måske med det her bidrag kan få det ud, at det her altså er vores ønske om at bruge rådgivning og vejledning til at få kvinden til at oplyse, hvem der er far til barnet. Og det, der slet ikke på noget tidspunkt har været det afgørende, er sanktionen.

I forhold til den debat, der har udspondet sig de seneste dage blandt landets præster, kan jeg til fulde tilslutte mig den beskrivelse af forholdene, som fru Birthe Rønn Hornbech gav her under behandlingen i Tinget.

Det er allerede i dag sådan, at præster har en række opgaver i forbindelse med folkekirkens ministerialbogførelse. De modtager allerede i dag anmeldelser om fødsel og dødsfald, og præsterne har pligt til at videregive disse oplysninger til folkeregistrene og til skifteretterne.

I den sammenhæng vil jeg gerne understrege, at de oplysninger, der efter det lovforslag, vi nu behandler, skal videregives, alene er oplysningerne om 1), at der er født et barn, og 2), at der ikke er registreret én som far til barnet.

Jeg har altså meget svært ved at se, at dette på nogen måde skulle kunne berøre præsternes virke som sjælesørgere eller præstens tavshedspligt i denne forbindelse. Jeg har da også bemærket, ligesom andre ordførere har påpeget det, at formanden for Præsteforeningen har tilkendegivet, at han ikke kan se noget som helst problem ved den foreslåede ordning, og derfor skal jeg beklage, at det endnu en gang er lykkedes Dansk Folkepartis ordfører at få hele debatten her ved tredjebehandlingen til at dreje sig om noget, som den, der har det allermost dybtgående kendskab til det her, allerede har erklæret offentligt. Men sådan lykkes det jo desværre gang på gang hr. Skaarup at få drejet debatten væk fra det centrale.

Jeg glæder mig nu over, at vi her i Folketinget med meget stort parlamentarisk flertal får vedtaget en lov, der har været meget lang tid undervejs og er blevet grundigt udvalgsbehandlet, og jeg vil gerne takke alle de ordførere, der har gjort en fantastisk stor indsats, for et grundigt parlamentarisk arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 93 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, EL, Kim Behnke (UP), Frank Dahlgaard (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)) mod 7 (DF); 4 (KRF, Birthe Rønn Hornbech (V) og Thor Pedersen (V)) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Tredje behandling af lovforslag nr. L 3: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Ændringer som følge af børneloven m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 4/10 2000. Første behandling 12/10 2001. Betænkning 22/5 2001. Anden behandling 30/5 2001. Tillægsbetænkning 30/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 95 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, EL, Mogens Andreasen (UP), Kim Behnke (UP), Frank Dahlgaard (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)) mod 7 (DF); 4 (KRF, Birthe Rønn Hornbech (V) og Thor Pedersen (V)) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.